

GRANOLLERS

COMUNIDAD CRISTIANA

SEMANARIO PARROQUIAL
AÑO XXI - NÚMERO 531
26 DE MARZO DE 1961

SEMANA SANTA VIVIDA

De la mano de la Iglesia vamos a revivir los máximos misterios de nuestra redención. Fuimos esclavos, seguimos siéndolo en parte, pero llega de nuevo a nosotros el Señor resucitado ofreciéndonos a manos llenas - manos llagadas - el tesoro de la libertad. Viene a nosotros, en este Domingo de Ramos, como rey y como amigo. Entrará en nuestra casa para celebrar de nuevo, en nuestra compañía, su espléndida victoria. *« Con gran deseo, dice, he deseado celebrar esta Pascua con vosotros ».*

Nos trae un mensaje de muerte. Nos mostrará sus heridas y sus vestidos manchados de sangre. Veremos claramente el abismo de nuestra vileza, *« Pueblo mío, clamará, ¿ qué te hice yo, o en qué te entristecí? ¡ Respóndeme ! ».* No le importará poner a la luz del día nuestras miserias y nuestras enfermedades, puesto que viene a sanarlas.

No murió para evitarnos la muerte, sino para que sepamos morir eficazmente. No sufrió para que esquivemos el dolor, sino para que sepamos hacerlo fértil. No resucitó para camuflar nuestros pecados, sino para destruirlos en su misma raíz.

La semana santa se celebra en el centro de nuestra alma. En lo más oculto, en el secreto del corazón, Jesucristo extirpa y sana, destruye y siembra. Sepamos vivir estos días en la intimidad del alma y en la intimidad de la comunidad cristiana. Permanezcamos en todo momento al lado de Cristo, en contacto continuo con su cuerpo místico, esta semilla de vida que va creciendo dentro de cada uno de los redimidos. Que nuestros pensamientos y nuestras angustias, nuestra paz y nuestra esperanza, dejen por unos días lo accidental y converjan hacia el centro.

TRES CONFERENCIAS PREPARATORIAS

Lunes Santo

Guía espiritual de la Semana Santa

por Mn. J. Camps

Martes y Miércoles Santo

Caminos de Semana Santa

diapositivas, por Mn. M. Filella

A las 10 de la noche, en la Sala de Reuniones de la Casa Parroquial

CONTRATISTA DE OBRAS

Pedro
Capeta Padrós

Calle San Jaime, núm. 46
GRANOLLERS

HARINERA

La Perla del Vallés

S. A.

Avda. Generalísimo, 284
TELÉFONO NÚM. 72
GRANOLLERS

FRUTOS SECOS

Sucesores de
LUIS SERRA GUARDIA

AGUAS POTABLES DEL VALLES

DESPACHO:
Calle Ricoma, 77 y 79 - Tel. 145
GRANOLLERS

RESERVADO

R. U.

GRANOLLERS

Mort salvadora

I - Hi ha dos temps oposats en la vida de Jesús el Crist: el temps de la seva humiliació, que arriba fins a l'extrem de la seva passió i mort: el temps de la seva glorificació i poder, que comença en la Resurrecció i Ascensió.

Aquests dos temps constitueixen el misteri de la Pasqua del Senyor. Pasqua que vol dir « pas » « trànsit » de aquest món a la vida amb Déu.

II - La passió i la mort de Jesús són el terme d'una vida de abaixament, que amagava la seva condició de Fill de Déu. Sant Pau proposava aquesta realitat als filipesos: *Ell, que és de condició divina, no va mirar pas el seu estat que l'igualava a Déu, sinó que es va humiliar a si mateix, prenent condició d'esclau i esdevenint semblant als homes.* I la mateixa mort, que pels homes és contradictòria i destructora, va ser volguda lliurament per Jesucrist, per a fer-se semblant als homes en tot menys en el pecat. Perquè la mort —quina paradoxa!— està arrelada profundament en la vida dels homes.

III - ¿ On porten, aquesta humiliació de Jesucrist, aquesta vida ignorada, aquesta mort afrentosa ?

Per ella mateixa, la mort porta a la destrucció, i no pas a la vida. Però el Crist era la Resurrecció i la Vida i aquella vida d'humiliació, aquelles debilitats sofertes amb amor, la seva mort sacrificial, fan que la mort es torni vida, que la destrucció esdevingui resurrecció, que neixi sobre els homes una gran esperança: *si morim amb Crist, també ressuscitem amb Ell.*

IV - El pla de Déu no era altre: salvar els homes per la seva unió a Jesucrist mort i ressuscitat. Unió com la dels sarments al cep, com la oliva borda a la vertadera olivera. Unió que ens porta a morir, cada dia, al nostre home de aquest món, al nostre pecat. Unió que ens porta a l'acceptació del dolor, de la contradicció, de la mort. Unió que ens portarà a la resurrecció amb Jesucrist.

V - Davant de Crist Crucificat, en el misteri de la seva mort, volgüem repensar les paraules de l'Església en la litúrgia de la Nit Pasqual: *Oh admirable dignació de la vostra pietat envers nos altres! Oh inestimable predilecció de caritat que, per tal de deslliurar l'esclau, lliuràreu a la mort el propi Fill! Oh pecat d'Adam, certament necessari, que ha estat esborrat per la mort del Crist! Oh dítxosa culpa, que ha merescut tal i tan gran Redemptor!*— Mn. JAUME TRASERRA

L'amor i la Creu

El manament que hem rebut, d'estimar a Déu amb tot l'ésser i al proïme com a un mateix, se'ns concreta amb aquelles altres paraules de Jesús: « *Aquest és el meu manament, que us estimeu els uns a les altres, tal com jo us he estimat.* »

I sempre serà així. Ni que sigui presoner, tindrà la llibertat interior de poder estimar, i serà més lliure. Encara que treballi sota les ordres d'un amo dur i incomprensiu, creixerà en valua, si estimo com Jesucrist m'estima. I Jesús ha estimat fins la mort.

* * *

Jesús va a l'hort de Getsemani a respirar... la seva ànima està trista fins a morir. El pecat total de l'humanitat és davant seu. Tota la bogeria, tota la ingratitud, tota la rebel·lió dels homes se li fa present.

« *Crucifixió* » Els claus s'enfonsen en les seves mans i en els seus peus. S'alça la Creu. Podia no morir, però la conseqüència del pecat és la mort. I Jesús mor.

* * *

La vida amb el crucificat és l'entrega a la seva voluntat.

Mentre la seva Creu no serà dintre nostre, com el gran pilar que aguanta tota la vida, no comprendrem Jesucrist. M'ne inscriu a les llistes del cristianisme, però no sóc cristià si no segueixo Jesucrist en el sofriment, meu i del meu germà. Si no tinc paciència si sóc dur amb el qui sofreix i amb el dèbil si vull la llum i la pau però no el sofriment. Si vull tenir glòria, però sense assemblar-me a Ell, sense que les nafres socials m'inquietin sense que la sort d'innombrables éssers, germans meus, m'interessi per res.

He de fer quelcom per a unir-me amb Jesucrist. És unir-me al meu germà i sofrint amb ell com compliré el manament d'estimar Déu. Només així m'uniré al Crucificat.

* * *

Llegeix amb atenció el butlletí que rebràs aquests dies de la « *Càritas interparroquial de Granollers* ». Mira com pots entregar-te tu mateix i escolta lo que et diu Déu: « *T'associo a una infima part de la meua entrega a la humanitat.* »

Mn. M. FILELLA

En això hem conegut la Caritat, en que Ell va donar la seva vida per nosaltres; i nosaltres debem donar la nostra vida pels germans nostres. (I Joh. 3,14-16).

No tot el que diu Senyor, Senyor, entrarà en el regne dels cels, sinó el que fa la voluntat del meu Pare que està en els cels. (Mt. 7,21).

El dó que cadascú ha rebut, posi'l al servei dels altres, com bons administradors de les diferents maneres de la Gràcia de Déu. (I Pe. 4,9-10).

Del miracle de Nazaret

Missatger venturós de la Misericòrdia Infinita... Divina elevació de la dignitat de l'home anunciant l'Angel la vinguda del Senyor!

* * *

Maria, l'esposa verge, recollida en la castedat més santa, escolta l'Angel que li diu que en ella Déu vol encarnar-se. Com és possible això — pregunta la que n'és plena de gràcia — si sóc jo tan petita cosa? L'Angel somriu. li parla altra vegada i espera... Ara, la Verge — verge per sempre i tan petita cosa — consent, cedeix enamorada... i Déu volent-la per mare, la pren per esposa!

* * *

Misteri fecund de l'Amor Creador... Déu en la carn de Maria... d'Eva? Si — oh quanta bondat — Déu en Maria i Maria en Déu en lliure i total donació... Enllaç perfect, sublim, redemptor... Miracle d'amor i humilitat!

S. MELÉ M.

DISTRIBUIDOR EXCLUSIVO:

Martín Font

Generalísimo, 9
GRANOLLERS

GRANOLLERS 3

CONFITERIA

CUNILLERA

GRANOLLERS

Cafetería "LEOPOLD"

Licores de las mejores marcas
Meriendas y tapas calientes
Especialidad en café aromático extra

FABRICA DE ASERRAR de LEOPOLDO DE ARGILA

Compra-venta de leña al por mayor
Reparto a domicilio

Avda. de la Victoria, 58 - Teléfono 58
G R A N O L L E R S

Maletas
Carteras
Objetos para regalo

RESURRECCIÓ

LUMEN CHRISTI! DEO GRATIAS

Sóc jove Es bó d'assaborir aquest mot quan les campanes voltegen i el Crist ha ressuscitat. La meua existència no ha traspassat encara el llindar dels trenta anys. Però, malgrat aquest fet en contra, tinc dret a viure de recordances, almenys en certes ocasions. Si és veritat que la joventut és com un automòbil al que li manquen els llums del darrera (Jefferson), voldria que aquesta vegada l'il·lustre pensador ianqui s'hagués equivocat. Per a mi, avui, els llums del darrera són les recordances; i aquesta vegada —vés a saber perquè!— tinc ganes de recordar.

Els estudiants de la Facultat de Pedagogia dedicaren una setmana a l'estudi de la pedagogia de la Litúrgia. No sé encara ben bé perquè l'espurna d'aquesta idea abrindà gran part del sector de la Facultat, ni recordo exactament a quin curs se li ocorregué. Era l'any 1957. Hi havia a la facultat xicots que dominaven força bé l'alemany, l'italià, el francès per suposat, i l'anglès. La preparació es va fer a ritme d'estudiant, esquitxada d'anècdotes força xocants i curioses. Un borinot, p.e., d'aquests que sempre volen per les aules, digué: Sé català; si us sembla podria escriure a Montserrat... Els membres de la comissió organitzadora agafaren l'irònic per la solapa i l'enviaren a casa amb un ull de vellut. Dos o tres dies més tard, en el « Juicio Bufo » de la testa de Sant Ramon, amb parracs, crosses i pipa, dos personatges de la Facultat de Dret el cridaren per si volia fer de pirata Drake...

* * *

De diversos monestirs enviaren material per a poder fer una exposició i tot. Alguns dibuixants prepararen la cosa, que s'inaugurà amb tots els ets i uts; i els més assenyats estudiaren la manera de fer entrar la pedagogia en la Litúrgia del Senyor.

La discussió fou molt viva quan un intrús —n'hi havien alguns, amb sotana i sense—, esprimitzat i ollerut, digué amb veu de medicina, que de moment no podrà saber si era la seva pròpia o bé la del seu veí: — No diguen « burrades »; la Litúrgia, tota ella és pedagogia; nosaltres no hem d'introduir res; simplement, hem de descobrir-la. La idea no em desagradà; però al president, que tenia dinou anys, i que pels cops de puny que feia sobre la taula n'aparentava cinquanta, no se li ocorregué altra cosa que dir: — Que s'exhiqui! Es sentí una tos tota estranya per les cadires del darrera i el pobre xicot pogué observar que gairebé tothom li dirigia una mirada insòlita. Havia fet el ridícul; ell, el president. Es feia, doncs, necessari que aquell intrús s'expliqués.

* * *

Com a representant d'un universitari absent per malaltia, obri una lletra de l'abat de Klosterneuburg, sucesor de D. Pius Parsch. Feia referència entre altres coses, al ciri baptismal. Per mitjà d'una llegenda titulada *En el llogarret dels batejats*, citada per Eugen Walter en l'obra « Fons de Santificació », el liturgista austríac volia demostrar la profunda influència que pot exercir un símbol de l'Església com és el ciri baptismal, durant tota la vida del cristià. És una llegenda tan formosa i alligadora que la penso traduir en el pròxim número dedicat als temes d'educació. Ara solament l'he citada, perquè, vençut per la llei psicològica de l'associació d'idees, el gran Ciri de la Pasqua, m'ha recordat aquest altre ciri i la llegenda creada al seu entorn. En realitat, no solament el ciri, tots els elements de la Litúrgia Sagrada són fonts de pedagogia. Es tracta de la pedagogia de l'Església escrita en els sons de l'orgue, en les pedres dels claustres dels monestirs, en els llibres de l'altar, en la salmòdia de les hores, en els gestos sublims del celebrant, en les campanes dels cloquers, en els ciris que cremen damunt els canalobres... (Guardini, « Símbols de la Litúrgia »).

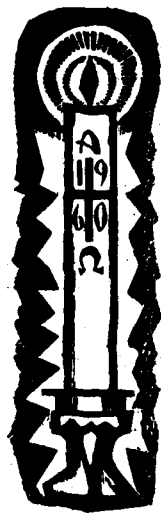
Potser el lector —una mica nerviós i decepcionat per la manera de presentar el tema d'avui— es dirà entre dents: Bé; tot això em sembla molt bé... si és que vostè ho diu així; però, anant al gra, què té que veure el Ciri Pasqual amb el ciri del baptisme, i quin interès pedagògic pot oferir aquest ciri baptismal? L'última de les preguntes mereixerà capítol apart. La primera restarà resolta comparant els simbolismes dels dos ciris, simbolismes que demostren una finalitat pedagògica admirable.

* * *

El Ciri Pasqual és símbol de Crist ressuscitat. Per això es incensa solemnement en la Vetlla del Dissabte Sant i col·locat en lloc de preferència en el presbiteri de l'església. La llum d'aquest Ciri és treta de la pedra, com Crist del sepulcre.

El Ciri Pasqual figura a Jesucrist: la cera, el seu cos; el blé, la seva ànima; la flama, la seva Divinitat.

El sacerdot amb un punxó hi grava una creu i les lletres *alfa* i *omega* —la primera i l'última de l'alfabet grec— per indicar que Jesucrist és el principi i fi de totes les coses. Hi grava també les xifres d'aquest any per a donar a entendre que Crist és el Senyor dels anys i de l'eternitat. Hi uneix cinc grans d'encens en forma de creu

—sobre la creu gravada amb el punxó— en recordança de les cinc llagues glòries amb les quals el cristià ha sigut redimit de l'esclavitut del pecat.

* * *

La foscor de la nit en que es fa la cerimònia de la benedicció del Ciri Pasqual, simbolitza la foscor en que es troba el món sense Crist, o si es vol, amb un Crist mort i sepultat sota una llosa.

El Ciri i les cerimònies que l'acompanyen demostren indubtablement per part de l'Església una finalitat pedagògica: fer veure que el Crist ha ressuscitat. Però de res serviria que el Crist hagués mort i ressuscitat mil vegades si no ressuscita dintre de cadascú. Per això mateix, després de la resurrecció de Crist, l'Església ens introdueix en el baptisteri per a presenciar la resurrecció del cristià. El cristià ressuscita en el sagrament del baptisme. Ens introdueix, doncs, en el baptisteri per a presenciar el baptisme dels catecúmens i als demés ens fa fer la renovació de les promeses baptismals.

I, oh feliç coincidència! — diu Pius Parsch — també en el baptisme s'entrega un ciri encès amb a llum del Ciri Pasqual, si aquest sagrament s'administra en la Vetlla de la Pasqua. No són dues llums, és la mateixa que il·lumina un ciri i l'altre, car els dos simbolitzen el mateix Crist, del qual el cristià, n'és pel baptisme un membre.

Negar que l'Església en la seva Litúrgica no fa la més admirable de les pedagogies —com vaig tenir ocasió d'oír d'algun estudiant snob—, és negar per negar, o, com diria Dom Cassel *condemnar-se a no veure tanta meravella simbòlica és com arrencar-se els ulls per a no mirar l'obra de Déu en l'espurneig dels estels.* — E. P.

DERBI

65 c.c.

¡Rápido y estable!

Alfonso IV, 61 - GRANOLLERS - Teléfono 800

notes

La teca i la tela — *Certament, per a tots els actes de la vida hem de vestir-nos. També és cert que hem de dinar cada dia. La taula i el vestit són dos ingredients necessaris en qualsevol empresa humana. Cal pensar en ells, fins i tot en el dia de la primera comunió del noi.*

Sorpresa, ¿de què? — *Hi ha qui s'estranya de que moltes famílies, en la primera comunió d'un fill, es preocupin més del vestit del cos que del vestit de l'ànima. I més del convit de casa, o de l'hostal, que del convit del temple.*

No sabem, però, perquè s'estranyen, ja que una mirada a la vida de les famílies ens diu ben aviat que en tot cas caldria estranyar-se del contrari.

El detall i el conjunt — *Aquelles famílies, com totes, com els estadis més amplis de la nostra societat, viuen adulterades per les coses materials. Llurs components potser tindran els seus «hobby» més o menys espirituals, però difícilment la vida sobrenatural ocuparà un lloc important. Molt més que les relacions íntimes amb Déu comptaran les relacions socials.*

Sabem de memòria que les mateixes estructures socials imposen unes condicions de vida, que ens mantenen fortament subjectes a les coses materials. Ens hem adaptat a aquestes condicions i rarament en protestem. En canvi, de tant en tant ens escandalitzem per qualsevol qüestió de detall. Potser en estripar nos les vestidures per un detall volem tranquil·litzar o distreure la consciència respecte el conjunt.

La barreja — *«No barregeu la fe de Nostre Senyor Jesucrist, gloriós, amb accepcions de persones», diu Sant Jaume. «Perquè si entra a la vostra assemblea un home amb un anell d'or, amb un vestit magnífic, i hi entra també un pobre amb un vestit miserable, i mireu el que duu el vestit magnífic i dieu: Tú, asseu-te aquí còmodament; i dieu al pobre: Tú, queda't allà a peu dret, o asseu-te al peu del escambell, ¿no feu distincions entre vosaltres mateixos i us feu jutges guiats per raonaments dolents?».*

Si en tota la nostra vida social considerem l'home pel vestit, per la riquesa, pel poder, per la casa, per l'automòbil, per la família a la qual pertany, etc. ¿Perquè ens sorpren que a l'hora de la primera comunió del nen, les famílies donin importància a aquestes coses?

La somera i el pollí — *Precisament, avui, l'Església ens recorda l'entrada triomfal de Jesús a Jerusalem. Qualsevol senyor de la terra hauria escollit el cavall més majestuós i la*

LAS PRIMERAS COMUNIONES

Estamos todos de acuerdo en que la primera comunión presenta un cúmulo de problemas. Podríamos sintetizarlos en los siguientes hechos, todos ellos reales y sucedidos en nuestra ciudad:

— *Una niña, no preparada, es introducida subrepticamente entre el grupo de comulgantes, en plena ceremonia, por su madre. Se le advierte que no podrá acercarse a comulgar. Días después, es imposible convencer a la niña de que aún no ha hecho la primera comunión. Ella lo tuvo todo: vestido, estampas, regalos, visitas y fiesta familiar. Sólo faltó el pequeño detalle de comulgar.*

— *Un niño de 12 años. No ha hecho la primera comunión. El catequista habla con los padres. «No podemos, dicen, somos muy pobres».*

— *Tres hermanos. Para que la fiesta resulte más espléndida con menores gastos, harán la primera comunión juntos. El mayor ha tenido que esperar hasta los 10 años.*

— *Unos familiares prestarán a la niña un vestido de primera comunión, para evitar un gasto importante a sus padres. Pero no podrá hacerla con sus compañeras. Tendrá que unirse a otro colegio, porque el vestido no se ajusta al modelo obligatorio.*

— *Una maestra hace la siguiente observación al sacerdote: «Vea Vd que la mayoría de vestidos de este año siguen la línea Farah Diba».*

La solución global de estos problemas es difícil. Los padres, que son los primeros educadores del niño, aún en lo religioso, pueden y deben devolver a a su verdadero sentido la primera comunión de sus hijos. Para ello deben tomar las medidas que consideren necesarias, rompiendo si es preciso con costumbres o rutinas inveteradas. No deben ceder a la tentación de esperar a que empiecen los demás, o a que se den órdenes tajantes. No hay que esperar órdenes o ejemplos para educar a los propios hijos. Y menos cuando se trata de un acto destinado a causar un enorme impacto — positivo o negativo — en la psicología del niño.

Con el intento de ayudar a los centenares de padres que preparan este año la primera comunión de sus hijos ofrecemos los siguientes principios, que muy bien pueden orientar sus libres decisiones;

No es un acto escolar — La primera comunión es un acto religioso personal que se realiza en el seno de la comunidad cristiana. No es un acto de lucimiento escolar, ni menos de competencia entre una escuela y otra. Corresponde, en principio, a los padres presentar a sus hijos, y al párroco o a quien tenga su delegación admitirlos. Existe el principio de libertad para escoger, de acuerdo con el párroco, día, hora, lugar y detalles del acto, aunque existen razones pedagógicas que aconsejan generalmente la celebración de la primera comunión dentro del marco escolar que ha preparado a los niños.

No es una fiesta profana — Los padres deben tener presente que se trata de introducir al niño en la vida cristiana adulta. Si el aparato social y económico que rodea a este acontecimiento sobrenatural oculta o desvía a los ojos del niño su verdadero sentido espiritual, se le habrá causado una grave injusticia. Será también un fraude al bien espiritual del niño el retrasar o adelantar el momento de la primera comunión por motivos económicos.

Es un sacramento — La comunión es la recepción del sacramento máximo de la vida de la Iglesia, el Cuerpo de Jesucristo para el crecimiento de la vida de la gracia. Todo lo que acompañe a la primera comunión debe hacer resaltar ante el niño y ante la sociedad la grandeza de este sacramento. Todo debe ser cristiano. La ostentación, el lujo, la vanidad, apartan de Cristo. Equivalen a una profanación de la Eucaristía. La comunión es también el «vínculo de caridad» entre los cristianos. El derroche viene a ser un insulto a los más pobres.

No es un acto esporádico, sino un sacramento habitual. El exceso de regalos, los banquetes, el efímero «vedettismo» del que comulga por primera vez, y tantas otras cosas supérfluas, pueden dejar al niño desprovisto del menor aliciente hacia las comuniones que vendrán.

carrossa més luxosa. Ell escollí una somera i un pollí. I feu l'entrada en el més humil animal de transport. El cotxe més atrotinat fou la carrossa reial.

La vostra riquesa quedarà podrida i els vostres vestits arnats afegeix

Sant Jaume. El dia que aprenguem a no mesurar els homes per allò que es podreix i s'arna, no s'hauran acabat tant sols les vanitats en les primeres comunions, sinó que s'haurà operat una verdadera revolució social. — C.

Visita del Señor Arzobispo

Aún cuando no puede concretarse la fecha, podemos anunciar que en el curso del próximo mes de abril el Excelentísimo y Rvdmo. Señor Arzobispo Obispo de la Diócesis, Doctor Modrego Casaus, se trasladará a esta ciudad con el fin de practicar la Visita Pastoral, administrando asimismo el sacramento de la Confirmación. En los próximos números informaremos con más detalle a nuestros lectores.

Conferencias Cuaresmales

Con una nutrida asistencia de fieles, en el curso de esta semana, han tenido lugar las Conferencias Cuaresmales organizadas por vez primera por la nueva Parroquia de Nuestra Señora de Fátima y que han sido confiadas al religioso capuchino Padre José Luis de Tudela, tan conocido y apreciado en nuestra ciudad a raíz de la Santa Misión del año 1951. Dichas conferencias se han desarrollado en el Cine Victoria, ubicado en el término de Canovellas. Asimismo, el propio Padre ha pronunciado otras conferencias en el Colegio de San Joaquín, de esta ciudad, dedicadas a las señoritas de servicio doméstico.

Sardanas

La audición correspondiente al día de hoy a celebrar en el Pabellón Municipal de los Deportes corre a cargo de la cobla « Lluïssos » de Taradell, acto organizado como los anteriores por la Agrupación Sardanista de Granollers.

Asociación Cultural

Como Acto Social, dicha entidad presentó, en la Biblioteca Francisco Tarafa, el pasado viernes por la noche, a cuatro peregrinos a Tierra Santa que ofrecieron a los asistentes un reportaje grabado en cinta magnetofónica y proyección de dispositivas en color del viaje que los mismos realizaron a Palestina en el año 1959.

Alpinismo

En la misma hora que en el acto anterior y en la Casa de Cultura San Francisco de la Fundación P. Maspons y Camarasa, la Agrupación Excursionista de Granollers organizó una conferencia, también con dispositivas en color, a cargo de los escaladores don Francisco Guillamón y don José Manuel Anglada, componentes de la expedición española a los Andes del Perú y que desarrollaron el tema: « Más allá de la Vertical - Escalada a los Alpes », que había de resultar muy interesante y sugestiva para nuestros excursionistas.

Televisión "granollerense"

Una agradable coincidencia hizo, ayer sábado, a las dos y media de la tarde, que el programa de televisión resultara esencialmente « granollerense ». En efecto, fue ofrecida una visión comentada de los cuadros más destacados de la exposición de Francisco Serra en la Sala Gaspar, de Barcelona, después de lo cual, y sin interrupción, Antonio Jonch apareció en la pequeña pantalla para ofrecer unos comentarios sobre el viaje que ha efectuado recientemente al Uruguay.

Excursión de Juventud

Con motivo de la Pascua de Resurrección nuestros jóvenes y muchachas de A. C. han organizado una excursión a Riells del Montseny para el lunes de Pascua día 3 de abril. El precio será de 45 ptas., ida y vuelta, en autocar.

Para inscripciones dirigirse a Agustín Lorenzo, teléfono 48 o al Centro Católico teléfono 701

Romería a Montserrat

Como ya saben nuestros lectores, tendrá lugar, Dios mediante, los días 27, 28 y 29 del próximo mayo. El viaje de ida se efectuará en tren y el de regreso en autocares de la Empresa Sagalés.

Oportunamente serán anunciados los días y horas de despacho de celdas y billetes.

Accidente mortal

Cuando los jóvenes Miguel Piqué y su prometida señorita Nieves Sabater circulaban en una motocicleta por una carretera cercana a la ciudad, sufrieron un gravísimo accidente al chocar con un automóvil, a consecuencia del cual falleció la señorita Sabater (q. e. p. d.) resultando el joven Piqué herido de gravedad, siendo ingresado en el Hospital Asilo de nuestra ciudad.

Teatro

En el escenario del Casino-Club de Ritmo, la agrupación teatral « Palestra » de Sabadell reaparecerá esta tarde con la obra de Sidney Kingley « Brigada 21 », que en esta última representación de las semanas de Cuaresma, esperamos obtenga otra brillante actuación.

WESTINGHOUSE reduce precios...

Frigorífico 114 litros Super 4 Ptas. 11.950	Frigorífico 200 litros Super 7 Ptas. 14976
» 142'5 » » 5 » 14.500	» 300 » » 10 E » 18940
» 200 » » 7 E » 16.940	» 300 » » 10 » 19795

Precios con impuestos incluidos

La SUPERIORIDAD de WESTINGHOUSE está en su PRESTIGIO MUNDIAL

Distribuidor Comarcal: HOGAR LUZ - Clavé, 47 - Granollers

Cocinas Gas Butano
MAXBEL

Venta en
FERRETERIA
GARBELL

TALLER ELECTROMECANICO
LUIS ICART

Teléfono 411

Plaza Calvo Sotelo, 7
Carretera La Roca, 9
GRANOLLERS

Jaime
Ripoll Rossell

Vinos
Comunes y de Pasto

SASTRE - MODISTO
J. Sala Juanola

Príncipe de Viana, 13 - Letra C (bajos)
Calle del Cine Mundial
Particular: piso 1º, 2ª puerta
GRANOLLERS

**Para la decoración
de su establecimiento
en su mobiliario**

exija **FORMICA** *es económico*
porque no precisa gastos de conservación

FORMICA es el tablero plástico que decora para Vd.

DEPOSITARIO DISTRIBUIDOR :

MADERAS BERMEJO

Bruniquer, 16

Teléfono 630

Jaime Balcells
S. A.

HARINAS
ACEITES

Todo el año...

JUGUETES - BICICLETAS
DEPORTES - TELEVISION
RADIO - CICLOMOTORES

SASTRE

Sólo marcas de prestigio

CAFE-RESTAURANTE
SALAMERO

Centro Católico - Teléfono 701

Meriendas Helados
Refrescos Batidos
y Desayunos P O L O S

Café de Calidad - Licores de maizca

Alquiler de toda clase de servicio para
Banquetes y Fiestas Familiares

Las solemnidades de Semana Santa son las más importantes del año porque en ellas la Iglesia renueva místicamente los más grandes misterios de nuestra Redención, poniendo a nuestro alcance sus frutos de gracia.

Todos los actos de Semana Santa convergen en la Solemne celebración de la gran Vigilia Pascual. En ella celebramos la resurrección de Cristo y nuestra resurrección iniciada en el Bautismo.

En los actos litúrgicos el provecho espiritual particular y de toda la comunidad será tanto mayor cuanto mayor sea la participación activa en los cantos, las oraciones y sobre todo la comunión.

Para las confesiones procuren atenerse al amplio horario anunciado.

Para la comunión las normas del ayuno eucarístico son las corrientes: tres horas para alimentos sólidos y bebidas alcohólicas y una hora para las demás bebidas. El agua las medicinas no quebranta el ayuno.

Parroquia de San Esteban

II Domingo de Pasión o de Ramos

Misas rezadas: 7, 8, 9, 10, 13 y 20.

A las 11, en la Plaza de los Caídos, Bendición de Ramos y Procesión que recorrerá las calles A. Clavé, José Mª Puntar, Barcelona, Alférez Montañá y entrada en el templo, en donde se celebrará la Misa de Pasión.

A las 4 de la tarde, Via-Crucis, que recorrerá las calles: Ricoma, Príncipe de Viana, plaza José Antonio, San Roque, plaza Maluquer, Espí Grau, Traveseras, plaza Cuartel, Santa Ana, plaza Ollas, plaza Oli y plaza José Antonio.

Se encarece a los presentes en la Bendición de Ramos puntualidad, silencio y atención.

Deben participar en la Procesión todos los que han traído ramos y palmas para bendecir y piensan asistir a la Misa Solemne.

No se permitirá a nadie entrar en el templo hasta que lo hayan hecho los que componen la Procesión.

Los ramos y palmas bendecidos y guardados en un lugar visible de la casa, nos recordará durante todo el año nuestro compromiso de ser fieles a Jesucristo.

Lunes, martes y miércoles Santos

Misas: 7, 8, 9 y 20.30. Confesiones: mañana, de 7 a 9; tarde, de 8 a 9.

Se recomienda la asistencia a la Misa Vespertina, a la que se dará especial solemnidad.

Las conferencias que se darán de 10 a 11 de la noche constituyen un valioso medio de preparación espiritual a las fiestas pascuales.

Jueves Santo

Confesiones: mañana, de 7 a 10 y de 12 a 1; tarde, de 4 a 6.

A las 7 de la tarde, Solemne Misa Vespertina de la Cena del Señor.

A las 10.30 de la noche, Plegaria Colectiva para todas las ramas de Acción Católica y fieles en general.

Especialmente indicada para la confesión pascual es la mañana de este día. En

ella se hacía antiguamente la reconciliación de penitentes.

En el Ofertorio de la Misa tiene lugar el lavatorio de pies, signo de caridad, mandado por el mismo Jesucristo.

Cristo nos invita hoy a su mesa. Acercuémonos a la Comunión.

Cristo espera nuestro homenaje en el Altar de la Reserva.

La plegaria de la noche será el acto colectivo de adoración a Jesucristo que organiza la Acción Católica para todos, especialmente para la juventud masculina y femenina.

La iglesia permanecerá abierta hasta las 12 de la noche.

Viernes Santo

Confesiones: de 10 a 1 de la mañana.

A las 7 de la mañana, Via-Crucis por las calles de la ciudad.

A las 5 de la tarde, Solemne Acción Litúrgica de la Muerte del Señor.

A las 9 de la noche, Procesión del Santo Entierro.

El acto más importante de este día es la Acción Litúrgica de la Muerte del Señor.

Para el Via-Crucis matinal se recomienda puntualidad y asistencia al sermón final.

Para la procesión nocturna se encarece silencio, modestia y piedad.

Obsérvese durante todo el día un respetuoso silencio.

Es día de ayuno y abstinencia.

Se abrirá la iglesia a las 6.45 de la mañana.

Sábado Santo

Confesiones: de 4 a 8 de la tarde.

Es un día a litúrgico, sin misa ni comunión.

Se abrirá la iglesia a las 4 de la tarde para oír confesiones.

Pascua de Resurrección

A las 10.30 de la noche, Solemne Vigilia Pascual y Misa de Resurrección.

Misas rezadas: 8, 9, 10, 11, 12, 13 y 20.

La Vigilia Pascual es la fiesta más grande del año. Centra la Semana Santa y preside todo el año litúrgico.

Domingo de Ramos — A las 10 de la mañana, Bendición de Ramos en la plaza situada al final del Camino Virjo de Canovellas. Seguidamente Solemne Procesión hasta la Iglesia Parroquial. Misa Cantada con la lectura de la Pasión del Señor.

A las 5 de la tarde, Función Cuaresmal con Santo Rosario, Via-Crucis y Sermón.

Nota — Además de la misa de la Bendición de Ramos, que sustituirá la de las 10.30, habrá, como todos los domingos, misa a las 8 y a la 1 de la mañana.

Jueves Santo — A las 6.30 de la tarde, Solemne Misa Vespertina de la Cena del Señor. Seguidamente traslado del Santísimo al Monumento. Habrá turnos de vela hasta la medianoche que terminará la adoración solemne del Santísimo.

A las 9.30 de la noche, Hora Santa, especialmente para la juventud de la Parroquia.

Viernes Santo (Ayuno y Abstinencia) — A las 7.30 de la mañana, Solemne Via-Crucis por las calles de nuestra parroquia. Durante la Estación XII habrá Sermón de la Pasión del Señor.

A las 5 de la tarde, Solemne Acción Litúrgica de la Muerte del Señor. Lecturas - Oraciones - Adoración de la Santa Cruz - Comunión.

Noche de Pascua — A las 11 de la noche, Solemne Vigilia Pascual y Misa de Resurrección. Bendición del Nuevo Fuego y del Cirio Pascual - Canto del Pregón Pascual - Lecturas Bíblicas - Consagración del Agua Bautismal - Renovación de las Promesas del Bautismo - Letanías - Misa de Resurrección.

Domingo de Resurrección — Habrá el horario de Misas como los días festivos.

TEATRO

La cantant calba

d'Eugène Ionesco

Dia: 17 de març. Escenari: Biblioteca Popular «Francesc Tarafa». Elenc: Agrupació Dramàtica de Barcelona CCXXIII Acte Social de l'Associació Cultural.

Novament ha actuat, a la nostra ciutat, l'excel·lent «Agrupació Dramàtica de Barcelona». Dies enrera ens presentà una de les facetes del seu art: el «Teatre viu», dedicat a experiments d'improvissació. Ara ho ha fet amb una obra d'un dels autors més discutits avui a tot el món: Ionesco.

L'autor i l'obra — Apres-emb-nos a dir que Ionesco no pot ser jutjat d'acord amb les normes teatrals clàssiques. És massa inquiet, anticonformista, enemic de mètodes i de tradicions. Segons pròpia manifestació, ell ha comprovat que el llenguatge, els gestos i les coses del món actual no estan en harmonia amb l'ordre de l'univers. Diu que tots plegats ens trobem immersos en l'absurd més absolut. La significació del món ja no existeix, i, per això, cal buscar allò essencial pel camí de la irrealitat. I, llavors, sorgeixen les «anticomèdies» i els «anti-drames», com ell anomena les seves obres. I a l'escena ens presenta el món de la contradicció i de la incoherència. Els seus personatges parlen, sovint, sense to ni so, i l'acció agafa un ritme esbojarrat. Existeix sempre una topada entre la realitat i la irrealitat, Ionesco defineix la seva obra com «la projecció damunt l'escena d'un univers interior». La irrealitat i la poesia són, no una evasió, sinó un contrapunt que ressalten la realitat de cada dia.

«La cantant calba» és la primera obra d'Ionesco. Fou estrenada, l'any 1930, en un petit teatre del Barri Llatí de París. Està influenciada pels mètodes d'ensenyament d'idiomes, a base de frases fetes, dels quals és una caricatura. El primer diàleg de l'obra que sosté el matrimoni Smith n'és una bella mostra. Arriben els Srs. Martin. Mentre fan antelana, en un diàleg allargassat a posta, tots dos acaben, per inflexible deducció, demostrant-se mútuament que són marit i muller, com són en efecte. Però Mary, la criada, convertida en un nou Sherlock Holmes, ens diu després que hi ha hagut un punt fals en aquell procés deductiu, i, per tant, ni Mr. Martin és Mr. Martin ni Mrs. Martin és Mrs. Martin. Entren a escena els Smith. Més tard, arriba un capità de bombers, gran amic de la casa. Uns i altres s'embranquen en conversacions sense solta (imitant les que sovintment són obligades i habituals en societat), i expliquen anècdotes, faules, contes, acudits, etc. Al final, víctimes de llur inèrcia verbal, arrossegats i extenuats per la progressió accelerada de la paraula inútil, ja no poden articular més mots sinó tan sols emetre sons i esgarips. En el fons, suposem (i diem suposem, perquè la idea

exacta d'una obra, moltes vegades només la sap el propi autor) que Ionesco ha volgut fer una paròdia d'una família anglesa, d'una actitud i d'una correcció anglesa.

Els personatges parlen, parlen sense parar, sense saber allò que diuen, amb el propòsit de vèncer el ritme d'un rellotge boig, que avança o recula a caprici, que toca a destemps, unint-se així al desconcert d'una gent que intenta preciament vèncer això: el temps. «La cantant calba» de «trueix el diàleg i destrueix també una societat burgesa que se sent impassible davant la realitat d'una vida que passa a la vora i sol» tracta de contemplar la seva superficialitat per a no destruir-se.

Els elements interpretatius — Creiem que preparar una obra d'Ionesco ha de resultar sempre una tasca dura. I la interpretació ha de ser difícil. Els actors s'han d'esforçar a transmetre al públic les sensacions vagues d'una dialèctica que precisament mor a flor de llavi. Nosaltres estímem que l'Agrupació Dramàtica de Barcelona reeixí totalment. Els actors van remarcar convenientment als passatges de l'obra, amb una mímica adequada per a subratllar les paraules d'Ionesco. Es féu sense decoració, si bé cal reconèixer que les obres d'aquest autor, en general, es recolzen més que res en els personatges, en llurs paraules, en llurs silencis, en llurs inseguretats, en llurs divagacions... que no pas en l'escenografia.

Adelaida Espinal féu una magnífica Sra. Martin, tant de dicció com de posa. També Carlota Soldevila, Sra. Smith, sobretot en el monòleg que inicia l'obra, dit amb un to de veu molt encertat. Nuria Casulleras fou una graciosa i expressiva criada. Jaume Pla encarnà exactament el tipus del Capità de Bombers, amb una comicitat molt mesurada. Francesc Nubiola, que hagué de suplir a darrera hora a Angel Gràcia, i, per tant, digué el paper tot llegint lo (per cert, molt bé) ens demostrà que hauria fet un perfecte Mr. Martin, si de bell antuvi li haguessin adjudicat, perquè tant el seu físic com la manera de vestir el personatge, el convertien en un autèntic «gentleman» anglès. Correcte i ajustat Miquel Rodés en Mr. Smith.

Molt intel·ligent i acurada la direcció a càrrec de Frederic Roda. I molt interessants i adients les paraules que pronuncià abans de començar l'obra, per tal de fer quatre pinzellades sobre Ionesco i la seva producció, així com en el petit diàleg que s'establí al terme de la representació.

Desitgem que les sessions a càrrec d'aquesta Agrupació s'ovintegin a casa nostra.

Rafael Boluda

Ebanista Barnizador
Muebles de encargo
Restauraciones a domicilio

Tienda: Tarafa, 89 - Taller: Gerona, 85
GRANOLLERS

El delantero centro murió al amanecer

d'Agustín Cuzzani

Dia: 19 de març. Escenari: «Casino de Granollers - Club de Ritmo». Elenc: «Palestra», de Sabadell.

L'obra — Fou el major èxit, a Buenos Aires, l'any 1955. L'estrenà la companyia «La Máscara», el mes de març i s'aguantà tot un any, amb el teatre a vesser. A Espanya la féu conèixer el conjunt «Los juglares», que dirigeix Carlos M. Suárez (adaptador de l'obra a la nostra escena), dins el I Festival de Teatre de Cambra, celebrat a Madrid l'any 1959. Guanyà el premi a la millor direcció i al millor conjunt.

Es una obra carregada d'intenció política i social, i al mateix temps una crida a la felicitat modesta, a l'acceptació de la joia quotidiana. Aristides Garibaldi, el famós davanter centre de futbol, ha estat comprat per Lupus, milionari excèntric i col·leccionista, a fi d'incloure'l a la seva galeria de celebritats. De fet, Lupus no ha comprat l'individu, sinó tan sols la seva habilitat. Dins la mateixa condició es troben la dansarina clàssica, el científic, l'actor i l'home-simi, companys de captiveri a la galeria de l'estrefolari milionari. Amb tots aquests personatges, Cuzzani ens fa una graciosa i punyent glossa del lliurament de la personalitat de l'individu. Garibaldi, però, no se sent content. Mancat de llibertat, només pensa en poder tornar a donar el seu entusiasme i la seva joventut esportiva als colors del seu petit club, perquè aquí estaven la seva «joia quotidiana» que sols percep i avaluava quan s'adona que l'ha perduda. Troba a faltar també l'admiraçió dels seus «hinchis». I llavors comprèn que ha arribat l'hora de la rebel·lió. A més a més, se sent atret i arrossegat per l'amor vers la dansarina clàssica, que ha estat un sedant per al seu captiveri. I aquest amor, com sempre síntesi de tot l'impuls vital de l'ésser humà, el fa aixecar en crit de revolta i mata Lupus. La societat, naturalment, el condemna i l'executa «al amanecer», mentre a l'horitzó neix un nou dia, que ens porta, amb la llum, l'esperança de tot allò formós que alena damunt la terra.

Aquesta obra, tan plena d'intencions i d'acusacions més o menys directes, es desenrotlla dins el terreny que tan bé coneixen els expressionistes alemanys i els més arriacats realitzadors russos. Els mètodes utilitzats per Cuzzani són molt enginyosos i ens mostren que és un autor que domina perfectament la farsa. Destaquem, per exemple, l'efecte del cor de fusters preparant el cadafalc on ha de morir Garibaldi; l'escena dels oficials de la justícia quan detenen Garibaldi, com a penyor de garantia pels deutes del modest club al qual pertany; la subasta en la qual el davanter centre, com si fos un moble qualsevol, és lliurat al millor postor, etc. S'ha dit que aquesta obra no més pot tenir èxit en països on la passió futbolística estigui al roig viu: Argentina, Itàlia, Espanya... Nosaltres creiem que no. Es tracta d'una farsa. I a totes les farses sempre hi ha una preponderància d'allò conceptual o intencional per damunt del simple argument. I per tant, creiem que ha d'arrelar arreu

dins l'ànim dels espectadors pel generós missatge que duu i que irradia. És un cant a la llibertat de l'individu. Llibertat que, moltes vegades, es veu ofegada o malmenada pel nefast poder o enganyosa brillantor del diner. Com totes les obres de Cuzzani, al mateix temps que diverteix, fa pensar i rumiar. No és mai teatre superficial, com pot semblar a simple vista, sinó teatre de tesi, d'envergadura. I fins gosem dir que, en molts moments, ens fa l'efecte de veure una tragèdia grega, si bé actualitzada i servida amb el vocabulari i el vestuari dels nostres dies.

Els elements interpretatius — Les obres de Cuzzani, com gairebé totes les farses, són de complicada realització. «Palestra», sense oferir-nos una de les actuacions més reeixides, com acostuma, ens féu passar una estona molt agradable. Trobarem a faltar, en alguns actors, una mica més de sentit irònic i caricaturesc en la incorporació del personatge. I en general, un xic més d'agilitat i de gràcia alada en el ritme.

Ens dol no poder estendre'ns sobre la interpretació de cada actor. No disposem de p ou espai. Direm només que Sebastià Sellent féu una admirable creació de l'estambòtic i maniàtic milionari «Lupus». Gest, dicció, posa, etc., l'acreditaren novament com a bon actor Arnau Julià. «Garibaldi», marcà amb efectiva senzillesa el xicot humil i modest que és el davant centre; Mariona Molet fou una delicada i sensible «Nora», la dançarina; Pompeu Avellaneda, correcte en el difícil paper de l'actor «Hamlet»; Salvador Fité entonadíssim en el «Vagabundo», el narrador de l'obra, dit amb una gran natu-

ralitat. En papers de menys relleu, cal destacar, per ajustar-se al to de la farsa: Josep Alguersuari, «Acreeador»; Francesc Velasco, «Oficial del Juzgado»; Rafael Márquez, «Subastador»; Jesús Fernández «Mayordomo»; Lluís Ivanda, bona estampa de «King-Kong», l'home-simi; Esteve Bertran, «Profesor»; i Joaquina Pagès i Josep Ivanda en la parella ianqui «Canis and Company». Cal fer constar que tant Salvador Fité com Josep Alguersuari hagueren de substituir a darrera hora als actors que havien de fer llurs papers. I amb tot, no tingueren cap falla.

El muntatge, a càrrec de Ramon Ribalta, ben resolt, però una mica massa sintetitzat. Malgrat els canvis continus i situacions, i encara que no som partidaris de les presentacions carregades i barroques, creiem que es pot buscar la forma de ressaltar una mica més l'ambientació de l'acció. Bé la lluminotècnia (Francesc Torres), a excepció de la primera escena que quedà massa fosca. Ben triats els motius musicals. Les gravacions de veu no sonaren gaire bé («ens dubte, defecte de la sordària específica del local»). Com sempre, atinada i meticulosa la direcció a càrrec d'infatigable Salvador Fité. — R. MUNNÉ i COLL

Per avui, diumenge de Rams, s'anuncia la darrera funció de la present temporada al Casin Club Actuarà de nou, la mateixa agrupació «Palestra», amb la dramàtica obra «Brigada 21» (Detective History), original de Sindy Kingsley. És una llàstima que la afluència de públic hagi estat, a cada sessió, molt migrada. L'esto ç que fa l'entitat organitzadora, el prestigi de ls elencs i, en general, la vàlua de les obres presentades, mereixien més bona acollida

el cine en nuestra ciudad

El paso del Rhin (3 R) André Cayatte (Astoria-Mundial). «El paso del Rhin» es un film confuso. Los franceses, prisioneros de los alemanes buscan la libertad aunque no llegamos a saber exactamente qué es esta libertad que buscan. Cinta interesante por sus valores cinematográficos y también humanos. Es conveniente pensarla a fondo y resultaría atrayente un «forum» sobre su argumento, al igual que con todos los films de Cayatte. La realización y la fotografía acertadas.

Helena de Troya (2) Robert Wise (Coliseum). Film de carácter legendario basado en la guerra de Troya y dirigido para atraer la masa de público que gusta de la espectacularidad. Tiene un correcto movimiento de las masas y escenas bélicas en cantidad.

Tempestad sobre Asia (2) Robert Wise (Canigó-Principal). Peripecias de un grupo de marinos americanos en el desierto de Gobi perseguidos por la aviación japonesa. Resulta infantil aunque está confeccionada correctamente.

La culpa fue de Eva (3 R) Steno (Coliseum). Coproducción italo-franco-española en la que se ha reunido lo malo de las tres cinematografías. Comedia chabacana que sólo hace reír a un público dispuesto a reírse con lo que sea.

La pescadora del lago (3) Harald Reinl (Astoria-Mundial). Esta película es un folletín basado en el amor de una pescadora. Quiere ser romántico. Su falta de naturalidad no queda compensada por su fotografía ni sus aires folklóricos.

El pequeño coronel (1) Antonio del Amo (Canigó-Principal). Folletín con niño. Esta vez el niño se llama Joselito y Joselito canta. Es un film sensiblero y lacrimoso, digno de cualquier novela radiofónica, dedicada a charlas. Tiene un tío malo y bandidos buenos que están encantados de la voz del niño.

Semana próxima

El toisón de oro (3)

Mi último tango (3)

Más fuerte que la vida (4)

Un trono para Cristy (3)

setas al natural

ROVELLONS

TRES PINS

un producto de **CONSERVAS PUIG**

GRANOLLERS BARCELONA 1964

GRAFICAS GARRELL - Telef. 631 - GRANOLLERS

Suplemento de la Hoja Diocesana

CON CENSURA ECLESIASTICA

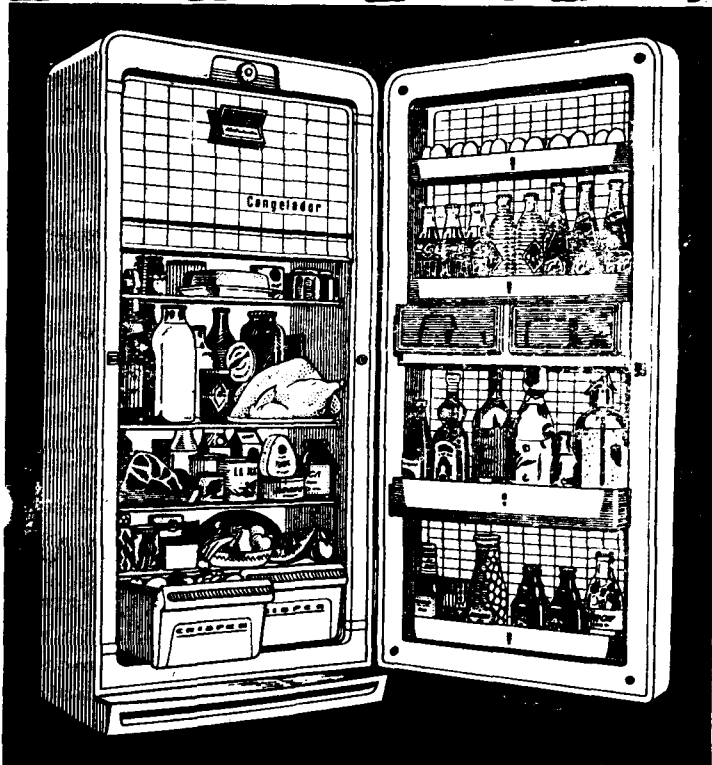
Depósito legal: B. 15969 - 1960

ANTES
 TODOS LOS DIAS
 AHORA
 UNA SOLA VEZ POR SEMANA

La compra de los alimentos para el consumo de su hogar dejará de ser UNA TAREA DIARIA.

En un KELVINATOR usted podrá almacenar y conservar los alimentos con todas sus propiedades naturales y todo su valor nutritivo.

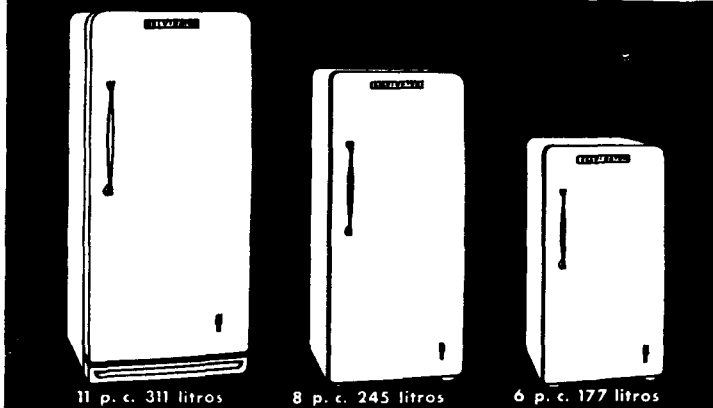
KELVINATOR le proporcionará mayor confort y le permitirá HACER ECONOMIAS en su presupuesto ELEVANDO SU NIVEL DE VIDA.

Modelo 11 p. c., de 311 l., con mecanismo de descongelación automática

EL FRIGORIFICO AMERICANO DE FAMA MUNDIAL

VIVA MEJOR CON
Kelvinator

11 p. c. 311 litros

8 p. c. 245 litros

6 p. c. 177 litros

DISTRIBUIDOR
S. RIERA
CASA CLAPÉS

CLAVÉ, 8 - TELÉFONO 321
GRANOLLERS

SOLICITE DE NUESTROS DISTRIBUIDORES LAS CONDICIONES DE VENTA CON PAGOS FRACCIONADOS